

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De co[n]secratio[n]e leuitaru[m]. ca. x.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia

De benedictione sup populum,

Capitulum. VIII.

Terū locutus ē

I dominus
ad moy
sen, Aarō & filij eius
uocabūt nomē meū
sup filios isrl' & ego
benedicā eis. Hoc
fit i oibus sacramē
tis ecclesie. Inuoca
būt autē sic Benedi
cat tibi dñs deus et
custodiat te, det tibi pacē: et ostendat tibi fa
ciem suam.

De oblationib; duodecim dierum in de
dicatione tabernaculi,

Capitulum. IX.

Sctum est autez

In die quauincit moyses taberna
culū & sanctificauit illud: obtule
runt. vij. pncipes tribuū i altari strenationē
vt hebre' habet. vij. plaustra tracta cū. xij. bo
bus singuli bouē vnu & bini plaustrū vnuz.
Et data sunt duo plaustra gersonis ad ferē
da onera eoz de qb; dixim'. Et q̄tuor sunt
data merariis. postea singuli singulis dieb;
obtulērūt vasa altari necessaria. Duodecim
em dieb; solennitas dedicatiōis prelata est.
Prima die obtulit naason de tribu iuda ace
tabulum argenteū. cxx. siclorum. Hebreus
habet scutellam phialāq; argenteam. lxx. si
clorum vtrūq; plenu; simila. in phiala thus
ponebatur. Dorariolū quoq; aureū decē
siclorum plenum incenso. In hoc vase aro
mata terebātur. Hebreus habet cochlear. q̄
sc; thus in thuribulo ponebat. Bouē q̄z et
arietē & agnū anniculū in holocaustū: bircū
q; p pctō & i sacrificio pacificoꝝ. boues duos
os arietes q̄nq;. bircos q̄nq;. agnos annicu
os q̄nq;. Eiusdē mo
di vasa: & eiusdē ho
stias obtulerūt alij pnc
ipes q̄sq; die suo. et
sic terminata ē dedica
tio. xij. dieb;. Patet p recapitulatiōē hec di
ci. Octaua em die mēsis pmi fm q̄ lra vide
tur sonare inchoata ē dedicatio. vij. ei dieb;
pcedētib; eiusdē mēsis psecrati sunt sacerdo

tes. et tabernaculū inunctū sed nondū dedico
catū. Si p̄o ita est: tūc psecratiō sacerdotū &
dedicatio tabernaculi protelate sunt. xix. die
bus. Itaq; non fece
rūt phase eo āno tpe
suo. s. die. xiiij. Qd m̄
pceptū fuit eis a do
mino p̄ma die eius
dem anni. Ideo quidā dixerūt vt p̄dicimus
vij. dies psecratiōis sacerdotū fuisse termia
les p̄mi anni. et p̄ma die secūdi anni vinctū
tabernaculū. xij. die finitā dedicatiōē. xiiij.
die celebratū phase. Potest tñ dici hāc obla
tionē. xij. diez factā sc̄do mēse anni sc̄di nec p
recapitulatiōē hec dici. Q̄vero legit ea die
inchoatā q̄ vinctū ē tabernaculū eadē die
p̄simili. q; sic. vij. die p̄mi mēsis vinctū ē ta
bernaculū: itaq; vij. die sc̄di mēsis inchoata
est hec oblatio. & sic. vij. p̄mis dieb; āni ter
tij sacerdotes & tabernaculū psecrata sunt.

De psecratione leuitaz.

Capitulum. X.

Lex locutus est

I dñs ad
moysen
dicens. Tolle leui
tas d̄ medio filioꝝ
isrl' & sanctificabis
eos mihi. Itaq; fm
pceptū dñi leuite p
us aspersi aqua lu
strati sūt. rasiq; omi
bus pilis carnis sue
vbi nō includuntur
capilli. lotis etiā in
dumentis corā dño
steterūt ad ostiū ta
bernaculi. puocata oī multitudie: ponētesq;
man' suas sup eos filij isrl' obtulerūt eos aar
ron mun' dño: vt fuit in misterio ei'. Ob
tulerūtq; leuite boues duos. q̄z alter fecit
aarō p pctō. alter i holocaustū & sic sepati fu
erūt dño a filiis isrl'. Exinde habuerūt i vsus
suos ea q̄ dñi crāt. De decimis em viuebāt
& his p̄enti crāt. Sacerdotū p̄o etiā crāt sa
crificia. p̄mitie. p̄mogenitavota. His oibus
vescebāt cū domo sua: mūditi tñ. p̄ter oblata
p pctō. qz sacerdotes soli pctā populū come
debāt. Decim. i decimarū suarū dabāt leuite
sūmo sacerdoti: & de meliorib; dabāt. iō. soro

Numeroz

tem nō habuerunt in terra qđ z melius eis
cesserat. Tunc em̄. xij. ptem tñ bonoz terre
haberent: modo habebant decimam.

De his qui non possunt facere pbase pri
mo mense vt faciant secundo.

Capitulum. XI.

Deutus ē domus

I nus ad moysen anno scđo mense
p̄mo hic plane determinat p̄ reca

pitulationē h̄ dicit. fa
ciat filij israel pbase
rpe suo. xij. die mē
sis vsq; ad vesper. z
fecerūt pbase. Erāt
aut̄ qđā imundi sup
aia hoī. i. sup hoies
qđ dicitur. cuius cada
uer qđ tetigerāt nō po
terant facere pbase.
z dicerūt ad moy
sen. Quare fraudas
mur ne valeam? of
ferre inter filios isrl
Forte indignantes
qđ talis immūdia
necessaria ē qñq; Et

Quasi di. p̄ h̄ qđ ibi
dicitur anno scđo. patz qđ
istud. i. faciāt filij isrl.
pbase zc. dicitur p̄ recapit
ulationē. Debet em̄
p̄us dictū fuisse: cum
p̄us factū sit in men
se scđo p̄mo ante obla
tionem p̄ncipū qđ sup
posita est.

A meliori pte totum
hoiem significat. s. et
aiam qđ ē frequēs in
sacra pagina.

psuluit moyses sup hoc dñm. Qui rñdit et.
Hō de gente v̄ra qđ fuerit immundus sup aia
hoīs sine in via p̄cul faciat pbase mēse scđo
xij. die oēm rñ ū pbase obseruās. Si vero
sine h̄mōi causis: rpe suo nō fecerit pbase: ex
terminabit aia ei de p̄lis suis. Peregrin
qđ aduena. si fuerit apud vos faciet pbase
dñi. Si q̄rat. si itez in mēse scđo p̄mūdi
ciā nō possz facere pbase. qđ faceret. P̄or di
ci. qđ tertio faceret. qđ qđ in vno dictū est s̄
militar daf in alijs intelligi. Vel forte si de
inceps eo anno non faceret non peccaret

De tubis argenteis z modo clangendi in
eis.

Capitulum. XII.

Tertū locutus est

I dñs ad moysen. Fac tibi duas tu
bas argenteas ductiles: q̄b̄ cōno
cabis multitudinē. Has duas tubas habe
bāt in q̄tuor vsus. ad p̄uocandā multitudi
nē. ad mouenda castra. ad bella. ad festa. Et
erat vt dicit iosephus tuba fistula cantatoria
pene magnitudie cubiti. calamo capacior. p̄
bēs i p̄ncipio latitudinē qđ p̄ueniat ori ad sus

ceptioes spūs. qđ hebraice dicitur afora. In cōno
cauōe p̄o multitudinis aliq̄ erat diuersitas
ad cōuocadū oēm pplm. Utraq; simul clan
gebant simplr. Ad p̄uocandos solos p̄inz
cipes semel clangebant. Qđ duplr intelligi
tur. i. vna tñ. vel vno impulsu. Etā vt ad
dit iosephus semel clangebāt si p̄ncipes
populū suum q̄sq; in ecclesia cōuocare vole
bant: vel moyses pplm p̄ ecclias. Ad castra
p̄o mouēda nō simplr sed cōciser. pl̄tus tu
bis clangebāt. Et in p̄mo sonitu mouebant
castra. tres tribz qđ erant ad orientē. in scđo qđ
ad meridiē. in tertio qđ ad occidentē. in quar
to qđ ad aquilonē. Ho. p̄o clagēdi in bel
lis nō distinguit. qđ forte sic apđ alias natio
nes fiebat apđ eos. qñ etiaz habebāt solēne
epulz z dies festos: z kalēdas clangebāt.
sed nō est determinatus modus. Sacerdo
tes autem clangebant.

De recessu israel ad montem synai.

Capitulum. XIII.

Anno secūdo mē

a se scđo. xx. die mēsis eleuata ē nu
bes de tabernaclo federis: z p̄

feci se de mōte dñi viā triū diez. Dicunt he
brei qđ arca p̄cedebat eos tribz diebus: super
quā nube stante qđ ad certū locū p̄ueniebāt
paulatim. qđ ā citius. qđam tardus. Sz mes
lius ē vt d̄ h̄ itinere

im̄ dicam? qñ egres
si se de mōte synai p̄
cessit eos nubes. nec
q̄euit p̄ tres dies et
noctes. Un̄ statim
murmurauerūt p̄ labore itinē. qđ nec noctis
b̄ castra posuerūt. z tñc recubuit nubes i soli
tudie pharan. i. in p̄ma māsiōe quā fecerūt in
pharan. Est em̄ phara mātia solitudo quā
mō saraceni inhabitāt. qđ ḡ anno p̄mo mēse
iij. p̄ma die mēsis uenerūt ad montē dñi. z ab
eodē egressi sūt āno

xx. die mēsis scđi. p̄z
qđ in hac māsiōe qđ z
xij. fuit. fere sedert p̄
ānū. Et dicit Hiero
nymus. qđ p̄ annū et
q̄tuor dies ibi fuerūt
Qđ difficillimū ē i
uēit nisi forte fuerit
annus embolusmalis.

Solaris annus supe
rat lunare. xj. diebus
q̄b̄ collectis p̄stituit
vna lunatio per. xxx.
dies. vel etiaz p̄. xxix.
dies qđ sup̄sunt refer
uatis. z annus qđ euēit
illa lunatio dicitur embol
usmalis. alij dicūt cō